

University of Groningen

Het vrouwenopvangproject 'GewoonWeg'. Een evaluatieonderzoek

Zatout, M.

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2003

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Zatout, M. (2003). *Het vrouwenopvangproject 'GewoonWeg'. Een evaluatieonderzoek.*

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

SAMENVATTING

Het onderwerp van de scriptie is een evaluatieonderzoek naar de effecten van de zorg, geboden door het project GewoonWeg. Dit is een project voor opvang en begeleiding voor mishandelde vrouwen en hun kinderen die als gevolg van huiselijk geweld getraumatiseerd zijn. Het project GewoonWeg is een samenwerkingsverband tussen de Stichting Toevluchtsoord (TVO), te Groningen en het Centrum voor Geestelijke Gezondheid (CGG), te Winschoten, wat weer een onderdeel is van de Geestelijke Gezondheidszorg (GGZ). De organisaties onderkennen dat een gezamenlijke inspanning nodig is om beter aan te kunnen sluiten bij de behoeften van de vrouwen met ernstige trauma's. Het project onderscheidt zich door het bieden van twee vormen van behandeling: naast de intensieve ambulante therapeutische hulpverlening (door het CGG), wordt een behandeling aangeboden vanuit de principes van de vrouwenhulpverlening. Het doel van het project is tweeledig:

- a. het bieden van opvang en ondersteuning bij de dagelijkse bezigheden van een groep vrouwelijke cliënten, en hun kinderen, die in psychiatrische behandeling zijn bij het Centrum voor Geestelijke Gezondheid (CGG) in Winschoten. De vrouwen hebben om uiteenlopende redenen geen ondersteunend netwerk en/ of veilige huisvesting;
- b. het ontwikkelen van een vernieuwend zorgaanbod, gebaseerd op de intensieve ambulante therapeutische behandeling en de praktische begeleiding vanuit de uitgangspunten van de vrouwenhulpverlening, zoals die door Stichting het Toevluchtsoord geboden wordt.

Voor de evaluatie van het project is de volgende probleemstelling geformuleerd:

in hoeverre is men er in het project GewoonWeg in geslaagd de geformuleerde doelen te realiseren ten aanzien van de hulpverlening, de cliënten en hun kinderen die slachtoffer zijn geweest van mishandeling?

Op grond van de onderzoeksresultaten kan geconcludeerd worden dat men met het project GewoonWeg slechts ten dele de geformuleerde doelen ten aanzien van de hulpverlening, cliënten en hun kinderen heeft kunnen realiseren.

Een resultaat is dat de vrouwen een behandeling hebben kunnen volgen bij het Centrum voor de Geestelijke Gezondheid. Een ander resultaat is dat, na de behandeling in GewoonWeg, alle kinderen weer thuis bij de moeder zijn geplaatst.

Deze resultaten worden grotendeels overschaduwed door een aantal factoren. Meer dan een derde van de cliënten heeft de behandeling vervroegd afgebroken. Ten tweede heeft het project niet kunnen voorkomen dat vrouwen elkaar af en toe fysiek en mentaal belaagden. De kinderen zijn hier ook getuige van geweest. Het project heeft niet steeds kunnen voorkomen dat de kinderen van hun moeder

werden gescheiden. Verder heeft het project niet in voldoende mate kunnen voorzien in het realiseren van sociaal herstel: programmaonderdelen als de bewonersvergaderingen en de thema-, spel- en creatieve middagen en informeel contact zijn niet succesvol geweest. Bovendien geldt voor zes vrouwen dat er meer dan gemiddeld nog sprake is van eenzaamheidsgevoelens. Voor eenderde van de geïnterviewde groep vrouwen is deels sprake van sociaal herstel. Het project heeft niet in voldoende mate psychisch herstel kunnen realiseren. Na de afronding van de behandeling vertonen veel vrouwen nog steeds symptomen van een depressie. Drie vrouwen hebben na GewoonWeg een GGZbehandeling gevolgd. Het project heeft niet in voldoende mate economisch herstel kunnen realiseren. De huisvesting en moeizame doorstroom hebben voor onderlinge conflicten gezorgd. De helft van de groep geïnterviewde vrouwen heeft aangegeven geen vertrouwen te hebben gehad in de begeleiding in de praktische ondersteuning. Het gebrek aan vertrouwen bood vervolgens geen optimaal klimaat om verder te werken aan persoonlijke doelen, voor zowel de vrouwen als het team van het TVO. Het team van het TVO heeft een periode geen vertrouwen in elkaar gehad. Dit heeft zijn weerslag gehad op de ondersteuning aan de vrouwen. De hulpverleners van het CGG en het TVO werden door de vrouwen tegen elkaar uitgespeeld, ook deze kwestie droeg niet bij aan een optimaal behandelklimaat. Tot slot is de nazorg vanuit het TVO te minimaal geweest. In de deelnemers is gedurende het project geïnvesteerd met het aanbieden van behandeling en ondersteuning. Een lichte vorm van nazorg zou voor de doelgroep net de doorslag kunnen geven aan de investeringen te blijven werken en te blijven voorkomen dat de kinderen bijvoorbeeld, na de behandeling, alsnog in een pleeggezin worden geplaatst.

Inmiddels zijn een aantal wijzigingen uitgevoerd. Zo heeft men per eengezinswoning een vrouw met kinderen geplaatst, een telefonisch crisissnummer ingeschakeld en is er tijdens de weekenden begeleiding aanwezig. Het team van het project GewoonWeg zou naast bovengenoemde veranderingen, nog een aantal interventies uit kunnen voeren om de kansen op een succesvolle behandeling te vergroten. De aanbevelingen zijn: cliënten vooraf meer duidelijkheid bieden over de wederzijdse verwachtingen; het betrekken van een onafhankelijk persoon die als een 'ombudsman' fungeert en klachten behandelt van zowel cliënten als hulpverlening; het project zou meer nazorg kunnen bieden vanuit de behandeling van de praktische ondersteuning (TVO); het samenwerkingsverband tussen het TVO en CGG zou verder geoptimaliseerd kunnen worden door een efficiëntere afstemming te realiseren wat betreft de onderlinge behandelvisies en het betrekken van meer expertise betreffende de doelgroep. Daarnaast geldt als mogelijke aanbeveling de situaties van de vrouwen die de behandeling hebben afgerond te 'monitoren' en de uitvallers (vrouwen die de behandeling vervroegd hebben afgebroken) te onderzoeken en / of een nieuwe meting uit te voeren betreffende de resultaten van de behandeling van toekomstige cliënten en de hulpverlenende instanties: het Toevluchtsoord en het Centrum voor de Geestelijke Gezondheid. Op deze wijze blijft men beter geïnformeerd over de zinvolheid en effectiviteit van het project GewoonWeg.

